

## σφάξιμο

**σφάξιμο, το**, ουσ. [ < από το θέμα αορ. του ρ. σφάζω + κατάλ. -ιμο], το σφάξιμο. **1.** ο σφάχτης (βλ. λ.). **2.** ο σφαγιασμός, η σφαγή (βλ. λ.). **3.** η πληρωμή υπέρογκου λογαριασμού: «είπαμε να πληρώσουμε κάτι παραπάνω, αλλά τέτοιο σφάξιμο δεν μπορώ να τ' ανεχτώ». **4.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) η προσφορά κακής και μικρής ποσότητας ναρκωτικού, η κακή εξήγηση (βλ. λ.).

- είμαι για σφάξιμο, βλ. φρ. θέλω σφάξιμο·

- είναι για σφάξιμο, βλ. φρ. θέλει σφάξιμο·

- *θέλει σφάξιμο*, πρέπει να τιμωρηθεί πολύ σκληρά, παραδειγματικά: «θέλει σφάξιμο ο κερατάς, αν χτύπησε γέρο άνθρωπο». (Λαϊκό τραγούδι: η Έλλη, άντε, **θέλει σφάξιμο** με δίκικο μαχαίρι, γιατί άφησε τον άντρα της και πήρε κομισέρη). Για συνών. βλ. φρ. θέλει σκότωμα, σκότωμα·

- *θέλω σφάξιμο*, έκφραση που δηλώνει έντονη μεταμέλεια για κάτι που είπαμε ή κάναμε: «αν είπα εγώ τέτοια λόγια γι' αυτόν τον άγιο άνθρωπο, θέλω σφάξιμο! || αν έκανα αυτή την κουταμάρα, θέλω σφάξιμο». Για συνών. βλ. φρ. θέλω σκότωμα, λ. [σκότωμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας